

Sygn. akt VI Ka 601/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Macieja Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 29 września 2014 r. sygn. akt II K 703/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. K. w ten sposób, że podstawę prawną rozstrzygnięcia z pkt II części dyspozytywnej uzupełnia o art. 69 § 1, § 2 i § 4 kk oraz o art. 70 § 1 pkt 1 kk

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 601/14

UZASADNIENIE

S. K. został oskarżony o to, że w dniu 21 marca 2014r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,44 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód m-ki (...) nr rej. (...) przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.05.2008r. o sygnaturze akt VIIK 252/08 za czyn z art. 178a § 1 k.k., to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 29 września 2014r. w sprawie sygn. akt II K 703/14:

I. oskarżonego S. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego S. K. na okres 4 (czterech) lat próby,

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. K. karę 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych każda,

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu S. K. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 marca 2014 r. do dnia 29 września 2014 r.,

VI. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. K. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego S. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 510 złotych, w tym 420 złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego S. K..

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego – art. 69 § 4 kk – wskutek nie zastosowania w pkt II części dyspozytywnej wyroku obok przepisu art. 343 § 2 pkt 2 kpk tegoż przepisu, jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego S. K. na okres 4 lat próby.

Stawiając powyższe zarzuty, jak też opierając się o treść art. 437 § 1 i 2 kpk prokurator wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku przez uzupełnienie w pkt II części dyspozytywnej wyroku przez wskazanie przepisu art. 69 § 4 kk obok przepisu art. 343 § 2 pkt 2 kpk, jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego S. K. na okres 4 lat próby,
- utrzymanie w pozostałym zakresie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze konsekwentnie stoi na stanowisku że pełną podstawę prawną do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występku z art. 178a § 4 k.k. stanowią przepisy art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt.1 k.k. zawierający ramy czasowe okresu próby. Dodatkową podstawą do zastosowania tej instytucji prawa karnego w przypadku skazania za ten występki jest art. 69 § 4 k.k., bowiem Sąd Orzekający chcąc w takiej sytuacji warunkowo zawiesić wykonanie kary musi dodatkowo wykazać zaistnienie "szczególnie uzasadnionego wypadku" o którym mowa w tym przepisie. Takie stanowisko Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze prezentował już w swoich wcześniejszych orzeczeniach (zob. sprawy VI Ka 84/14, VI Ka 126/14, VI Ka 228/14, VI Ka 373/14, VI Ka 410/14).

W sprawie niniejszej istotny jest stosunek art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. do art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k., który to przepis Sąd I instancji wskazał jako jedyną podstawę rozstrzygnięcia z pkt. II części dyspozytywnej. Wzajemną relację tychże przepisów Sąd Okręgowy szczegółowo przeanalizował w uzasadnieniu wyroku z dnia 23.09.2014 r. (sygn. akt VI Ka 410/14). Powtórzyć jedynie w skrócie należy że zgodnie z art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k. w „starym” brzmieniu warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w przypadku uwzględnienia przez sąd wniosku o którym mowa w art. 335 k.p.k. mogło nastąpić niezależnie od przesłanek określonych w art. 69 § 1- 3 k.k. Przepis art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k. został zmieniony przez art.1 pkt 112 lit.b ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 25.10.2013 r. poz. 1247), który wszedł w życie 9.11.2013 r. i że zgodnie z obecnym jego brzmieniem nie ma już wyłączenia przesłanek określonych w art. 69 § 1- 3 k.k. w

przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w trybie konsensualnym z art. 335 k.p.k. Oskarżony S. K. popełnił przypisane mu przestępstwo 21.03.2014 r., a więc po wejściu w życie w/w nowelizacji. Sąd I instancji w niniejszej sprawie przedstawia własną interpretację wyżej wymienionego przepisu w nowym brzmieniu (str.2 – 3 uzasadnienia, k. 49 odwrót – 50 akt) którą jednak nie sposób podzielić. Wywodowi Sądu I instancji nie można odmówić logiki i kreatywności, w przekonaniu Sądu Okręgowego w wyżej wymienionym składzie interpretacja ta jest jednak contra legem. Każde rozstrzygnięcie Sądu powinno być przede wszystkim sprawiedliwe, nie może jednak stać w sprzeczności z literą prawa. Art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k. jest przepisem materialnoprawnym zawartym w ustawie procesowej, szczególnie w stosunku do ogólnych przepisów dotyczących warunkowego zawieszenia wykonania kary zawartych w kodeksie karnym (art.69 – 76 k.k.). Przepis ten inaczej niż przepisy zawarte w części ogólnej kodeksu karnego kształtuje wymiar kary pozbawienia wolności do którego stosuje się w trybie konsensualnym tą instytucję prawa karnego (do 5 lat), wydłuża także możliwy okres próby (do 10 lat). W pozostałym zakresie z woli ustawodawcy przepis ten w obecnym brzmieniu nie zmienia zasad stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary w tym trybie, określonych w części ogólnej kodeksu karnego w tym także w art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. oraz art.70 § 1 pkt. 1 k.k. gdzie wskazana jest dolna granica okresu próby. Inna interpretacja tego przepisu czyniłaby bezprzedmiotową jego nowelizację ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Skarżący nie kwestionuje że w realiach niniejszej sprawy istnieje wobec oskarżonego S. K. tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, a nawet zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek” do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary o którym mowa w art. 69 § 4 k.k. Zwalnia to Sąd Odwoławczy od szerszych wywodów na ten temat. Wskazać jedynie należy że oskarżony za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji skazany był tylko raz, w 2008 r. za czyn z art. 178a § 1 k.k., wymierzono mu wówczas karę grzywny (k.25 – 27 akt).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. K. w ten sposób że podstawę prawną rozstrzygnięcia z pkt. II części wstępnej wyroku uzupełnił o art. 69 § 1, § 2 i § 4 k.k. oraz o art.70 § 1 pkt. 1 k.k. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy uznając że brak jest podstaw w jego ingerencję w oparciu o art. 439 k.p.k. względnie art. 440 k.p.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy kierując się względami słuszności zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.